ג שבט תשכ"ג
28. 1. 63

רשומות

קובץ התקנות

כ"ח בטבת תשכ"ג | 1408 | 24 בינואר 1963

	עמוד
תקנות כלי היריה (תנאים להעברתם של כלי יריה למטווח ולהחזרתם ממנו), תשכ"ג—1963	882
תקנות נמל עכו (הטלת חיקוקים), תשכ"ג—1963	883
תקנות בתי המשפט (פגרת בתי המשפט והטיפול בעניינים בימי הפגרה), תשכ"ג—1963	884
צו יבוא חפשי (תיקון מס' 2), תשכ"ג—1963	884
צו אישור יבואנים (תיקון מס' 2), תשכ"ג—1963	886
צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר בקמח) (תיקון), תשכ"ג—1963	886
צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מצות), תשכ"ג—1963	886
צו גיוס כוח אדם (התייצבות נהגים), תשכ"ג—1963	888

מדור לשלטון מקומי

חוק עזר לבאר־שבע (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ג—1963	889
חוק עזר לבאר־שבע (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ג—1963	893
חוק עזר לחיפה (שמות לרחובות ולוחיות־מספר בבנינים), תשכ"ג—1963	897
חוק עזר לנהריה (רשיונות לאופניים), תשכ"ג—1963	899
חוק עזר לבית־שאן (פיקוח על כלבים) (תיקון), תשכ"ג—1963	900
חוק עזר לבית־שמש (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ג—1963	900
חוק עזר לגליל־העליון (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ג—1963	901
חוק עזר להדר־השרון (היטל עינוגים) (ביטול), תשכ"ג—1963	904
חוק עזר לחוף־הכרמל (הגנה על הצומח), תשכ"ג—1963	905
חוק עזר ליסוד־המעלה (מס עסקים מקומי), תשכ"ג—1963	906
חוק עזר ליפיע (סלילת רחובות), תשכ"ג—1963	908
חוק עזר לנתיבות (מודעות ושלטים), תשכ"ג—1963	911
חוק עזר לעמק־לוד (מודעות ושלטים) (תיקון), תשכ"ג—1963	914
חוק עזר לקרית־גת (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ג—1963	915
חוק עזר לרמת־השרון (היטל סעד ונופש), תשכ"ג—1963	917
חוק עזר לרעננה (הריסת מבנים מסוכנים), תשכ"ג—1963	919

תיקון טעות

חוק כלי היריה, תש"ט—1949

תקנות בדבר תנאים להעברתם של כלי יריה למטווח והחזרתם ממנו למטרת קליעה או לאימון בהם ללא ירי

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 17 ו־21(ב) לחוק כלי היריה, תש"ט—1949 [1], אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"רובה או אקדח" — רובה אויר, רובה או אקדח בעל קנה שקוטר בית הבליעה שלו אינו עולה על 5.6 מ"מ.

העברת כלי יריה למטווח

2. הוראות הסעיפים 4 ו־5 לחוק לא יחולו על רובה או אקדח המועברים למטווח קליעה למטרת קליעה או אימון ללא ירי — והמוחזרים ממנו למקום בו הרשה פקיד רישוי להחזיקו — על ידי אדם שאושר, ברשימה הכוללת את שמו, באופן אישי או בדרך אחרת, על ידי מפקד המשטרה המחוזי או נציגו ואותו אדם הוא בעל תעודה שנערכה לפי הנוסח שנקבע בתוספת.

חתימת תעודה

3. התעודה תהא חתומה ביד מנהל המטווח או בעל רשיון להחזקת כלי יריה של אגודה המסונפת להתאחדות לספורט בישראל או המאושרת על ידי רשות הספורט שליד משרד החינוך והתרבות, או על ידי מדריך שאושר על ידי שר הבטחון בהמלצת שר החינוך והתרבות לפי סעיף 5ב (ב) (1) לחוק עבור כלי יריה שהוא מחזיק על פי רשיון.

חובות בעל תעודה

4. בעל של תעודה כאמור חייב לשאתה עמו כל זמן שכלי היריה נמצא ברשותו, להראותה לכל שוטר, לפי דרישתו, ולהחזירה עם פקיעתה לידי הרשות שהוציאה את התעודה.

חשם

5. לתקנות אלה ייקרא "תקנות כלי היריה (תנאים להעברתם של כלי יריה למטווח ולהחזרתם ממנו), תשכ"ג—1963".

תוספת

תעודה להעברת כלי יריה למטווח והחזרתם ממנו למטרת קליעה או לאימון בהם ללא ירי

אני הח"מ, מנהל המטווח / * בעל רשיון מס'.....
שניתן לי על פי סעיף 7 * או 5 * לחוק כלי היריה, תש"ט—1949, על ידי פקיד הרישוי במחוז/נפה.....שתקפו עד יום.....מרשה בזה, בהתאם לתקנות כלי היריה (תנאים להעברתם של כלי יריה למטווח ולהחזרתם ממנו), תשכ"ג—1963, למר.....

(השם הפרטי ושם המשפחה של נושא כלי היריה)

מספר הזהות

שאושר לכך על ידי מפקד המשטרה המחוזי או נציגו להעביר בדרך הקצרה ביום.....
.....מהמטווח / * מהמחסן ב־.....
אל המטווח * / המחסן * ב־.....
את כלי היריה כמפורט להלן:

[1] ס"ח 18, תש"ט, עמ' 143; ס"ח 368, תשכ"ב, עמ' 68.

(1) סוג הכלי..... (2) התוצרת.....

(3) המספר..... (4) מספר הקנים.....קוטר הקנה.....

(5) כמות התחמושת.....כדורים
(במל"ים) (בספרות)

ניתן במקום.....

בתאריך.....

* מחק את הטעון מחיקה.

חתימת בעל הסמכות * / בעל הרשיון

א' בטבת תשכ"ג (28 בדצמבר 1962)
(חמ 76717)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת הנמלים

תקנות בדבר הטלת חיקוקים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 4 ו־17 לפקודת הנמלים [1], והסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מתקין תקנות אלה:

הטלת חיקוקים על נמל עכו

1. הוראות החיקוקים המפורטים בתוספת יחולו על נמל עכו בשינויים אלה:
(1) במקום „נמל חיפה" קרי „נמל עכו";
(2) במקום „מעגן חיפה", „המעגן הסגור של חיפה" או „המעגן הסגור" קרי „נמל עכו";
(3) במקום „מחוץ למעגן הסגור" קרי „בנמל עכו".

השם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נמל עכו (הטלת חיקוקים), תשכ"ג—1963".

תוספת

תקנות נמל חיפה (אגרות קשירה, אגרות מינגש ואגרות רציף) [3].
תקנות נמל חיפה (כוח מגיע), 1934 [4].
תקנות נמל חיפה ויפו (אגרות החסנה), 1943 [5].
תקנות נמל חיפה (סיראות וסבלות), 1946 [6].
צו נמל חיפה (תעריף לשירותים מסויימים), 1946 [7].
תקנות נמל חיפה (אגרות לסחורה בהעברה), תשי"ז—1957 [8].
תקנות נמל חיפה (אגרות העברת מטענים), תש"ך—1960 [9].

כ"ה בטבת תשכ"ג (21 בינואר 1963)
(חמ 75580)

ישראל ברזיהודה
שר התחבורה

[1] חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146 ; ס"ח 130, תשי"ג, עמ' 130.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 2051 ; ע"ר 1945, תוס' 2 מס' 1411, עמ' 457 ; ק"ת 405, תשי"ד, עמ' 180.
[4] ע"ר 1934, תוס' 2 מס' 475, עמ' 930.
[5] ע"ר 1943, תוס' 2 מס' 1256, עמ' 234 ; ק"ת 860, תשי"ט, עמ' 587.
[6] ע"ר 1946, תוס' 2, מס' 1506, עמ' 835 ; ק"ת 367, תשי"ג, עמ' 1142.
[7] ע"ר 1946, תוס' 2 מס' 1506, עמ' 838.
[8] ק"ת 669, תשי"ז, עמ' 713.
[9] ק"ת 980, תש"ך, עמ' 606.

חוק בתי המשפט, תשי"ז—1957

תקנות בדבר פגרת בתי המשפט והטיפול בענינים בימי הפגרה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 47 לחוק בתי המשפט, תשי"ז—1957 [1], ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי על פי דין, אני מתקין תקנות בית דין אלה:

תקופת הפגרה

1. הפגרה בבית המשפט העליון, בבתי המשפט המחוזיים ובבתי משפט השלום תהא מיום י"ד בניסן תשכ"ג (8 באפריל 1963) עד יום כ"א בניסן תשכ"ג (15 באפריל 1963), ועד בכלל.

דיון בימי פגרה

2. במשך פגרת בתי המשפט —

(1) לא ידון בית המשפט העליון או בית משפט מחוזי או יושב ראש משרד ההוצאה לפועל שעל ידו, בכל ענין, אלא אם החליט נשיאו או שופט שנתמנה לכך על ידיו, או יושב ראש משרד ההוצאה לפועל שעל יד אותו בית משפט, שהענין אינו סובל דחיה;

(2) לא ידון בית משפט שלום במשפטים פליליים, אלא על פי החלטה בכתב מאת שופט השלום הראשי או שופט שלום שנתמנה על ידיו, שיש לשמוע סוג מסויים של משפטים פליליים, או שהענין שהובא בפניו אינו סובל דחיה;

(3) לא ידון בית משפט שלום בעניני ממונות, ולא ידון משרד ההוצאה לפועל שעל ידו בעניני הוצאה לפועל, אלא אם החליט שופט השלום הראשי או שופט שלום שנתמנה לכך על ידיו, או יושב ראש משרד ההוצאה לפועל שעל יד אותו בית משפט, שהענין אינו סובל דחיה.

סמכות מנהל בתי המשפט

3. מנהל בתי המשפט רשאי להורות שסוג ענינים פליליים או אזרחיים או משפט פלוני מסויים, או ענין פלוני במשרד ההוצאה לפועל, יישמע בימי הפגרה בבית משפט פלוני, או בכל בתי המשפט, או במשרד ההוצאה לפועל, או בכל משרדי ההוצאה לפועל.

השם

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי המשפט (פגרת בתי המשפט והטיפול בענינים בימי הפגרה), תשכ"ג—1963".

י"ז בטבת תשכ"ג (13 בינואר 1963)
(חמ 70080)

דב יוסף
שר המשפטים

[1] ס"ח 283, תשי"ז, עמ' 148.

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939

צו בדבר יבוא סחורות ללא רשיון מיוחד

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939 [1], והסעיפים 14(א) ו־2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מצווה לאמור:

הוספת סעיף 3א

1. לאחר סעיף 3 לצו יבוא חפשי, תשכ"ב—1962 [3] (להלן — הצו העיקרי), יבוא:

„יבוא בקונסיגנציה

3א. אף אם לא נתקיימו התנאים (3) עד (5) לסעיף 2 והתנאים של סעיף 3 ועל אף האמור בצו יבוא בקונסיגנציה, תש"ך—1960 [4], מותרות ביבוא הסחורות המפורטות בפרטים של חלק ד' של התוספת, שיובאו בקונסיגנציה אם נתקיימו התנאים המפורטים לצדם".

[1] ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 968, עמ' 137.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] ק"ת 1307, תשכ"ב, עמ' 1856; ק"ת 1322, תשכ"ב, עמ' 2067; ק"ח 1373, תשכ"ג, עמ' 76.
[4] ק"ת 994, תש"ך, עמ' 814.

2. בחלק ב' לתוספת לצו העיקרי, במקום פרט 71.02 יבוא: תיקון התוספת חלק ב'

„71.02 (א) (1) יהלומים בלתי מעובדים".

3. בחלק ג' לתוספת לצו העיקרי — תיקון התוספת חלק ג'

(1) הפרטים והתנאים המיוחדים המפורטים בצד המספרים הסידוריים 4 ו־7 — בטלים.

(2) אחרי מספר סידורי 10 יבוא:

„11. 71.02(א)(1) (1) היבואן קנה את הסחורות במישרין מסינדיקט היהלומים הלונדוני, אם הסינדיקט היה מקור האספקה של הסחורות;

(2) היבואן הוא בעל רשיון לעסוק ביהלומים כיצרן או כיבואן־יצואן שניתן לו לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (פיקוח על יהלומים), תשי"ט—1959 [5] (להלן — רשיון עיסוק);

(3) סך כל התחייבויותיו של היבואן לביצוע יצוא יהלומים — לפי שטרי התחייבויותיו שטרם קויימו — לא יעלה בכל עת על הסך הרשום בסעיף 1 של רשיון עיסוק;

(4) הסחורות נבדקו על ידי המפקח על היהלומים, או אדם שהוסמך על ידיו לכך, והיבואן מסר לרשות המוסמכת, על פי דרישתה, התחייבות ליצוא וערבות לקיומה בטרם ישוחררו הסחורות על ידי רשות המכס".

4. אחרי חלק ג' לתוספת לצו העיקרי יבוא: הוספת חלק ד' לתוספת

"חלק ד'

הפרט של התוספת לפקודת תעריף המכס והפטורים, [6] 1937	התיאור	התנאים המיוחדים
71.02(א)(1)	יהלומים בלתי מעובדים	(1) היבואן הוא בעל רשיון לעסוק ביהלומים כמתווך; (2) היבואן מסר תצהיר בכתב לגובה המכס והעתק למפקח על היהלומים בדבר יבוא הסחורות בקונסיגנציה ובדבר מקום איחסונן; (3) יבוא הסחורות מומן על ידי ספק הסחורות ששמו נקוב ברשמון היבוא או במצהר יבוא חבילות; (4) היבואן לא יוציא את הסחורות ממקום איחסונן לצריכה מקומית אלא על פי היתר מיוחד בכתב מאת המפקח על היהלומים לפי צו יצוא יהלומים, תשי"ט—1959 [7], ובהתאם לתנאי ההיתר".

5. לצו זה ייקרא „צו יבוא חפשי (תיקון מס' 2), תשכ"ג—1963". השם

כ' בטבת תשכ"ג (16 בינואר 1963)
(חמ 740510)

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשיה

[5] ק"ת 908, תשי"ט, עמ' 1387.
[6] ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 714, עמ' 183; ק"ת 1393, תשכ"ג, עמ' 306.
[7] ק"ת 908, תשי"ט, עמ' 1389.

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939

צו בדבר אישור יבואנים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939 [1], והסעיפים 14(א) ו־2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי על פי כל דין, אני מצווה לאמור:

ביטול פרטים בתוספת

1. בתוספת לצו אישור יבואנים, תשכ"ב—1962 [3], פרטים 53.03, 53.04, 56.03, 71.02 — בטלים.

השם

2. לצו זה ייקרא „צו אישור יבואנים (תיקון מס' 2), תשכ"ג—1963".

כ' בטבת תשכ"ג (16 בינואר 1963)
(חמ 740510)

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשיה

[1] ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 968, עמ' 137.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] ק"ת 1307, תשכ"ב, עמ' 1868; ק"ת 1373, תשכ"ג, עמ' 96.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר הסחר בקמח

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו־15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957 [1], אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 2

1. בסעיף 2 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר בקמח), תשכ"ב—1962 [2], במקום פסקה (1) יבוא:

„(1) בידי בעל טחנת קמח, ליצרן, לסיטונאי או לקמעונאי כשבידיהם רשיון לייצור או רשיון לסחר בקמח, הכל לפי הענין;".

חשם

2. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר בקמח) (תיקון), תשכ"ג—1963".

י"ט בטבת תשכ"ג (15 בינואר 1963)
(חמ 74014)

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשיה

[1] ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
[2] ק"ת 1344, תשכ"ב, עמ' 2356.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר מצות

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו־15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957 [1], אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —

„מצה" — מאפה יבש ופריך, המיוצר מקמח ומים בלבד, ללא תסיסה ובצורה שטוחה;

„קמח מצות" — מצות טחונות;

„יצרן" — אדם שעסקו או חלק מעסקו הוא ייצור מצות לשם שיווקן;

[1] ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

„מפעל" — מקום בו מייצרים מצות לשם שיווקן, לרבות מחסן בו מחזיק יצרן חמרים לייצור מצות ואת המצות עצמן;

„סילו" — מיכל להחסנת קמח בצובר;

„קמח" — קמח חיטה לבן;

„מים" — מים שאושרו על ידי משרד הבריאות או על ידי מחלקת הבריאות של רשות מקומית כמים ראויים לשתיה;

„המנהל" — כמשמעותו בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), תשכ"א—1960 [2].

השימוש בקמח

2. לא ישתמש יצרן בקמח אלא לייצור מצות בלבד.

הסרת ההעברה

3. לא יעביר יצרן לאחר בשום דרך מדרכי ההעברה את הבעלות על קמח או את ההחזקה בו, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל ובהתאם לתנאיו.

החסנת קמח

4. לא יחסין יצרן קמח אלא במחסן יבש ומאוורר, על קרשים שחלקם התחתון יהיה בגובה של לא פחות מ־20 סנטימטרים מעל לרצפה.

הסרת ההחזקה של קמח בלתי מנופה

5. לא יחזיק יצרן קמח בלתי מנופה במפעלו אלא בשקים הנמצאים במחסן קמח או בסילו.

ניפוי קמח

6. (א) לא יחזיק יצרן במפעלו נפה העשויה לשמש לניפוי קמח אלא אם הנפה מונעת חדירת גופים זרים אל תוך הקמח.

(ב) לא ישתמש יצרן בקמח לייצור מצות אלא אם הקמח נופה — סמוך לייצור המצות ולא יותר מ־12 שעות לפני הלישה — בנפה כאמור בסעיף קטן (א).

שימוש במכשירי חיתוך

7. לא יחזיק יצרן ולא ישתמש במפעלו במכשיר חיתוך אלא אם ארכו לפחות 150 מילי־מטרים ואורך להבו לפחות 60 מילימטרים.

החזקה חמרי מזון ותפצים

8. לא יחזיק יצרן במפעלו —

(1) חומר מזון אלא אם הוא אחד החמרים המותרים לייצור מצות לפי צו זה;

(2) חפצים שאינם דרושים לצרכי ייצור מצות ולאריזתן.

הסדרת הייצור

9. לא ייצר יצרן מצות אלא —

(1) מקמח ומים בלבד ובלי הוספת חמרי צביעה;

(2) בצורה אחידה ושווה, בלי קיפולים ועקמומיות וכשהן בלתי שבורות;

(3) בצבע חום בהיר, כשאינן שרופות מדי או חיוורות מדי;

(4) בטעם נויטרלי, לא מעופש ולא מריר;

(5) בלחות שאינה עולה, בעת האריזה, מעל 6% במצות ומעל 8% בקמח מצות.

הסדרת האריזה

10. לא יעביר יצרן לאחר בשום דרך מדרכי ההעברה את הבעלות על מצות ועל קמח מצות או את ההחזקה בהם, לא ירכשם אדם לשם עסק ולא יחזיקם כאמור אלא אם הם מיוצרים כאמור בצו זה ואורזים במיכל נייר או בחומר מתאים אחר, במשקלות נטו אלה:

(1) לגבי מצות — 400 גרמים, 1 ק"ג, 1½ ק"ג או 2½ ק"ג;

(2) לגבי קמח מצות — 250 גרמים, 500 גרמים או 1 ק"ג.

[2] ק"ת 1082, תשכ"א, עמ' 590.

נקיון

11. (א) לא ישתמש יצרן לייצור מצות וקמח מצות, לשיווקם ולהחסנת החמרים הדרושים לייצורם, אלא במקום ובציוד שהם נקיים ומתאימים מבחינה סניטרית ומוחזקים בהתאם לכך.

(ב) לא ישתמש יצרן בשקי יוטה ובבדי יוטה בכל עבודה מן העבודות הנזכרות בסעיף קטן (א).

(ג) בסעיף זה „ציוד" — כל חפץ, רהיט, בגדי עבודה, כלי, מיכל, מכשיר, מכונה או כל דבר אחר העשוי לשמש לייצור מצות וקמח מצות.

שמירת דינים אחרים

12. צו זה אינו בא לגרוע מהוראות כל דין אחר.

תשם

13. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מצות), תשכ"ג—1963".

י"ט בטבת תשכ"ג (15 בינואר 1963)
(חם 74014)

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשיה

תקנות־שעת־חירום לגיוס כוח אדם, תש"ח—1948

צו בדבר התייצבות נהגים

בתוקף הסמכות לפי תקנה 2 לתקנות־שעת־חירום לגיוס כוח אדם, תש"ח—1948 [1], שהועברה אלי [2], אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —

„נהג" — אדם שהוא בעל רשיון נהיגה מן הסוגים ג(1), ג(2), ד, ה(1) ו־ה(2) כמשמעותם בתקנות 181 עד 185 לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961 [3].

חובת מסירת פרטים

2. כל נהג נקרא בזה להתייצב בפני פקיד מוסמך ולמסור את הפרטים שיידרשו ממנו.

מועד ומקום התייצבות

3. מועד ההתייצבות ומקומה יובאו לידיעת הנהג בהודעה אישית, אשר תישלח לפי מענו בדואר רשום על ידי המפקח הכללי על כוח האדם או מטעמו.

פטור

4. (א) נהג שהתייצב למסירת פרטים לפני פרסום צו זה ברשומות, יראו אותו כאילו התייצב לפי צו זה.

(ב) הוראות צו זה לא יחולו על נהג הנמנה עם הכוחות הסדירים או כוחות המילואים של צבא־הגנה לישראל, עם משטרת ישראל או שירות בתי הסוהר.

תשם

5. לצו זה ייקרא „צו גיוס כוח אדם (התייצבות נהגים), תשכ"ג—1963".

י"ז בטבת תשכ"ג (13 בינואר 1963)
(חם 75093)

ראובן גרובנר
המפקח הכללי על כוח האדם

---

[1] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 23, עמ' 62.
[2] י"פ 275, תשי"ג, עמ' 590.
[3] ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לבאר־שבע בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934 [1], מתקינה מועצת עירית באר־שבע חוק עזר זה:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לחוק עזר לבאר־שבע (אספקת מים), תשי"ט—1958 [2] (להלן — חוק העזר העיקרי) —

(1) במקום הגדרת „מנהל" יבוא:

„ „מנהל" — מנהל מפעל המים של העיריה לרבות פקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי העיריה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם";

(2) הגדרת „רשיון שרברב" — בטלה.

ביטול סעיף 2

2. סעיף 2 לחוק העזר העיקרי — בטל.

תיקון סעיף 3

3. בסעיף 3 לחוק העזר העיקרי, במקום סעיף קטן (ג) יבוא —

„(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם המבקש לעיריה מראש —

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, או

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל,

הכל לפי הסכום הגדול יותר."

החלפת סעיף 6

4. במקום סעיף 6 לחוק העזר העיקרי יבוא:

„חתקנת מד־מים

6. (א) המנהל רשאי להתקין מד־מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדקו, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מד־מים הוא רכוש העיריה.

(ג) לא יותקן מד־מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם לעיריה אגרת מד־מים הכוללת את הוצאות מד־המים והתקנתו, בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) בעד השימוש במד־מים, בדיקתו השגרתית אחת לשנתיים, תיקונו והחלפתו מחמת התבלות, ישלם הצרכן לעיריה דמי שימוש בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ו) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למד־מים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מפקידי העיריה או מפועליה בשעת מילוי תפקידם.

(ז) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמד־המים אינו פועל כהלכה, רשאי לדרוש שמד־המים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מד־המים, פירוקו, הובלתו והתקנתו כאמור, ישלם הצרכן לעיריה אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת; אולם היא תוחזר אם הבדיקה העלתה שמד־המים פגום."

---

[1] ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
[2] ק"ת 844, תשי"ט, עמ' 318.

תיקון סעיף 7

5. במקום סעיף קטן (א) לסעיף 7 לחוק העזר העיקרי יבוא:

„(א) הצרכן ישלם לקופת העיריה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת".

ביטול סעיף 20

6. סעיף 20 לחוק העזר העיקרי — בטל.

תיקון סעיף 22

7. בסעיף 22 לחוק העזר העיקרי יימחק „2(א)" ו„ו־20(א)".

התוספת התוספת

8. במקום התוספת לחוק העזר העיקרי יבוא:

"תוספת

	שיעור האגרה בלירות
1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) — כשקוטר החיבור במקום התקנת מד־המים הוא עד ¾"	—.80
לכל רבע אינץ נוסף מקוטר החיבור	—.40
2. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) —	
(1) לפי שטח הבניה —	
לכל מ"ר בכל קומה עד 2000 מ"ר	—.2
לכל מ"ר נוסף בכל קומה עד 5000 מהשטח הכולל	—.1
לכל מ"ר נוסף בכל קומה עד 10000 מהשטח הכולל	—.75
לכל מ"ר נוסף בכל קומה עד 20000 מהשטח הכולל	—.50
לכל מ"ר נוסף בכל קומה עד למעלה מ־20000	—.33
(2) לפי שטח המגרש כולל השטח הבנוי —	
לכל מ"ר עד 1000 מ"ר	—.1
לכל מ"ר נוסף עד 5000 מ"ר מהשטח הכולל	—.50
לכל מ"ר נוסף עד 10000 מ"ר מהשטח הכולל	—.30
לכל מ"ר נוסף עד 35000 מ"ר מהשטח הכולל	—.20
לכל מ"ר נוסף עד 60000 מ"ר מהשטח הכולל	—.15
לכל מ"ר נוסף	—.10

לענין פרט זה, „בניה" — כמשמעותו של בנין בסעיף 2 לפקודת בנין ערים, 1936[3].

	כשיש מיתקן מוכן להתקנת מד־מים	כשאין מיתקן מוכן להתקנת מד־מים
3. אגרת מד־מים (סעיף 6 (ד)) —		
מד־מים שקטרו —		
(1) אינו עולה על ¾"	—.65	—.130
(2) עולה על ¾" ואינו עולה על 1"	—.90	—.170
(3) עולה על 1" ואינו עולה על 1¼"	—.120	—.210
(4) עולה על 1¼" ואינו עולה על 1½"	—.150	—.250
(5) עולה על 1½" ואינו עולה על 2"	—.190	—.290
(6) עולה על 2" ואינו עולה על 3"	—.250	—.350
(7) עולה על 3" ואינו עולה על 4"	—.350	—.450

[3] ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.

	שיעור האגרה בל"ירות
4. דמי שימוש במד־המים, בדיקתו השגרתית אחת לשנתיים, תיקונו והחלפתו מחמת התבלות (סעיף 6 (ה)) שקטרו עד "¾ — לחודש	—.40
שקטרו עולה על "¾ ואינו עולה על "1 — לחודש	1.—
לכל רבע אינץ נוסף מקוטר המד — לחודש	—.30
5. אגרת בדיקת מד־מים (סעיף 6 (ז)) —	
כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה כשקוטר המד עד "¾	7.50
לכל רבע אינץ נוסף מקוטר המד	2.50
6. אגרת מים (סעיף 7) —	

בפרט זה —

„חדשי קיץ" — החדשים אפריל עד נובמבר ועד בכלל וכן חודש אחר של השנה שהוכרז כחודש בצורת באזור באר־שבע על ידי נציב המים;

„חדשי חורף" — כל חודש שאיננו חודש קיץ.

(א) במקום שהותקן מד־מים —

	האגרה בל"ירות לממ"ק	האגרה המינימלית בל"ירות
תעריף 1 — צריכה ביתית —		
ל־20 מ"ק ראשונים לחדשיים	—.23	2.30
ל־20 מ"ק נוספים לחדשיים	—.30	
לכל תצרוכת נוספת	—.35	
תעריף 2 — צריכה ביתית במקום שיש גינה ששטחה אינו פחות מ־40 מ"ר, המקבלת השקאה דרך מד־המים של הדירה —		
ל־10 מ"ק ראשונים לחדשיים	—.23	3.05
ל־10 מ"ק נוספים לחדשיים	—.15	
ל־10 מ"ק נוספים לחדשיים	—.23	
ל־20 מ"ק נוספים לחדשיים	—.30	
לכל תצרוכת נוספת	—.35	
ובלבד שתעריף זה יהיה בתוקף רק בחדשי קיץ ואילו בחדשי חורף יחולו שיעורי תעריף 1.		
תעריף 3 — שימוש להשקאת גינה הצמודה לבית מגורים אשר מי השקאתה נמדדים במד־מים נפרד — בתעריף זה — „מנה" — תצרוכת הגינה מחולקת במספר יחידות הדיור אליהן צמודה הגינה.		
(1) בחדשי קיץ		
ל־10 מ"ק הראשונים לחדשיים מהמנה	—.15	
לכל תצרוכת נוספת	—.35	
(2) בחדשי חורף		
לכל תצרוכת	—.35	

	האגרה בלירות לכל מ"ק	האגרה המינימלית בלירות
תעריף 4 — שימוש חקלאי בשכונה — משקי עזר		
ל־10 מ³ ראשונים לחדשיים	—.23	7.25
ל־100 מ³ נוספים לחדשיים	—.15	
ל־10 מ³ נוספים לחדשיים	—.23	
ל־20 מ³ נוספים לחדשיים	—.30	
לכל תצרוכת נוספת	—.35	

תעריף זה יהיה בתוקף רק בחדשי קיץ ואילו בחדשי חורף יחולו שיעורי תעריף 1; צרכן הזכאי לתעריף זה רשאי לבחור במקומו בתעריף 1 או 2 בהודעה בכתב למנהל, ובלבד שהודעה כזו לא תהיה ניתנת לביטול במשך שנה מיום הינתנה;

רשאי המנהל לקבוע תעריף 2 אם השטח המושקה אינו מגיע ל־200 מ² ותעריף 1 אם השטח המושקה אינו מגיע ל־40 מ² (בתעריף זה „שכונת משקי עזר" — הגושים, 38010, 38017, 38019 ו־38052 בשלמותם וחלקה 3 מגוש 38059).

תעריף 5 — שימוש לתעשיה, מלאכה, חנויות דגים, בתי מרחץ ציבוריים, בריכות שחיה, בתי־חולים ומרפאות ציבוריות, מיתקני צה"ל ומשטרה (למעט מגורי משפחות חיילים ושוטרים) —

	שיעור האגרה בלירות
בתעריף זה „מלאכה ותעשיה" — מלאכות ותעשיות המשתמשות במים לצרכי ייצור.	
לכל מ³	—.22
תעריף 6 — שימוש לבניה	
לכל מ³	—.45
תעריף 7 — שימוש אחר לרבות שימושו של צרכן הזכאי לתעריף 1 שהודיע בכתב למנהל על רצונו להיזקק לתעריף זה, ובלבד שהודעה כזו לא תהיה ניתנת לביטול במשך שנה מיום הינתנה.	
ל־4 מ³ ראשונים לחדשיים — לכל מ³	—.60
לכל תצרוכת נוספת לכל מ³	—.35

הקלה למשפחות גדולות

צרכן שמספקים מים לדירתו במדידה והוא בעל משפחה המונה 6 נפשות או יותר ודירתו אינה מסוג א"א ומספר חדריה אינו עולה על 3 — תופחת אגרת המים על פי תביעה שתוגש על ידיו ולאחר שהוכחה אמיתות טענותיו, בסכום שנתי לפי שיעורים אלה:

מספר בני המשפחה	סכום ההפחתה השנתי בלירות
6	1.26
7	2.52
8	3.78
9	5.04
10	6.30
11 ויותר	7.56

(ב) במקום שלא הותקן מד־מים —

	שיעור האגרה בלירות
לכל תקופה שלאחר 31.12.62	
לנכס שלא צמודה לו גינה — לכל חדר לחודש	—.7
לנכס שצמודה לו גינה — לכל חדר לחודש	—.7
ועוד לכל 50 מ² גינה או חלק מהם — לחודש	—.3

7. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג)) —.5"

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבאר־שבע (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ג—1963". חשם

נתאשר.

כ"ח באלול תשכ"ב (27 בספטמבר 1962)
(חמ 862104)

זאב זריזי
ראש עירית באר־שבע

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

פקודת התעבורה

חוק עזר לבאר־שבע בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934 [1], וסעיף 77 לפקודת התעבורה [2], מתקינה מועצת עירית באר־שבע חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה — הגדרות

„אוטובוס" — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקווי שירות כאמור בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961 [3];

„מונית" — כמשמעותו בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961;

„מפקד המשטרה" — מפקד מחוז המשטרה שהעיריה בתחומו, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מפקח על התעבורה" — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

[1] ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 178.
[3] ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

„מקום חניה" — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;
„מקום חניה מוסדר" — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3;
„מקום חניה פרטי" — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט לעיריה — על מנת להפיק ריווח;
„עיריה" — עירית באר־שבע;
„מפקח" — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש העיריה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;
„ראש העיריה" — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„רחוב" — דרך כמשמעותה בפקודת התעבורה והנמצאת בתחום העיריה, לרבות חלק מדרך;
„רכב" — כמשמעותו בפקודת התעבורה, למעט אופניים;
„תמרור" — כמשמעותו בחלק ב' לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961.

סמכות להסדיר חניית רכב

2. ראש העיריה רשאי, בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, לאסור, להגביל ולהסדיר בתחום העיריה את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, לקבוע רחוב או מקום אחר כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב, וכן לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהם מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר להחנות באותו מקום בבת־אחת.

מקום חניה מוסדר

3. (א) ראש העיריה רשאי — לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המשטרה — לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר ולהסדיר את החניה בו על ידי סדרן או באמצעות מכשירים מיכניים.

(ב) סודרה החניה על ידי סדרן, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה לציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

(ג) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, חייב האדם המעמיד רכב במקום החניה להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך והפנויים, מול המכשיר המסונף לאותו שטח, ולהפעיל את המכשיר בהתאם להוראות הכתובות בו.

(ד) הותקנו במקום החניה שלטים, סימנים וכיוצא באלה, חייב האדם המעמיד רכב באותו מקום להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך, בהתאם להוראות הכתובות בשלטים ובסימנים וכיוצא באלה.

מקום חניה

4. (א) לא ינהל אדם ולא ירשה לנהל מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש העיריה, והוא רשאי לתיתו, לבטלו או להתלותו וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.

(ד) משוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש לעיריה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של 80 לירות לשנה לדונם משטח מקום החניה.

(ה) ראש העיריה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

איסור חניה

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, רכב ברחוב במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש העיריה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעת התעבורה (קביעת תמרורים), תשכ"א—1961 [4] (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית ובלתי פוסקת.

(ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, רכב במקום חניה, אלא —

(1) אם הרכב שייך לסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש העיריה;

(2) בתוך אחד מהשטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר אם יש שטחים מסומנים כאלה;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם מותרת החניה במקום;

(4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבת־אחת.

רכב שנתקלקל

6. לא יעמיד אדם ולא ירשה לאחר להעמיד ברחוב רכב שנתקלקל קלקול המונע המשכת הנסיעה, אלא סמוך ככל האפשר לשפה הימנית של צד הרחוב המיועד לתנועת רכב ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר ללא דיחוי.

מוניות

7. (א) לא יחנה אדם, ולא ירשה לאחר להחנות, מונית במקום חניה שנקבע כתחנת מוניות, אלא על פי היתר מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש העיריה, והוא רשאי לתיתו או לסרב לתיתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש העיריה בהסכמת המפקח על התעבורה.

(ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

(ה) משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש לעיריה, לפני קבלתו, אגרה בסך 6 לירות לכל מונית שחנייתה מותרת לפי ההיתר; ניתן ההיתר לאחר 30 ביוני, תשולם מחצית האגרה בלבד.

(ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור יחזיק את ההיתר במונית ויראהו לשוטר או למפקח לפי דרישתו.

(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, מונית ברחוב לזמן העולה על הזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא —

(1) אם המונית מוזמנת על ידי נוסע ועומדת לרשותו, והעמדתה או החנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע;

(2) אם לא הוצעה הולכה במונית והיא מסומנת בשלט „לא פנוי".

אוטובוסים

8. (א) לא יעמיד אדם ולא ירשה לאחר להעמיד, אוטובוס ברחוב אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים והמסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוס או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.

(ב) לא יעמיד אדם ולא ירשה לאחר להעמיד, אוטובוס במקום האמור לזמן העולה על הזמן הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים; הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

(ג) לא יחנה אדם ולא ירשה לאחר להחנות, אוטובוס בתחנה סופית למעלה מהזמן הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

[4] ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1528.

תמרורים

9. ראש העיריה יציין כל מקום חניה וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה.

ריתוק רכב למקום חניה

10. (א) ראש העיריה רשאי לציין על גבי תמרור, או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים לעמוד במקום חניה מסויים.

(ב) ציין ראש העיריה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, באותו מקום חניה, רכב שמספר הרישום שלו וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

אגרת הסדר

11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, רכב במקום חניה מוסדר, אלא אם שילם אגרת הסדר בהתאם לשיעור שנקבע לאותו מקום חניה לפי סעיף קטן (ג).

(ב) השאיר אדם רכב במקום חניה מוסדר למעלה מזמן החניה ששילם בעדו ובתוך התקופה המותרת לחניה באותו מקום, לא יוציאו משם אלא לאחר ששילם אגרה נוספת בעד זמן החניה הנוסף.

(ג) מועצת העיריה רשאית, בהסכמת המפקח על התעבורה, לקבוע שיעורי אגרה שונים למקומות חניה מוסדרים שונים ולפי שעות חניה, פרקי זמן וסוגי רכב, ובלבד ששיעור האגרה לא יעלה על 25 אגורות לכל פרק זמן של חמש עשרה דקות.

(ד) שיעורי האגרה כפי שנקבעו בסעיף קטן (ג) יצויינו בהודעת ראש העיריה שתפורסם במקום החניה המוסדר או על גבי המכשירים המיכניים.

(ה) סודרה החניה על ידי סדרן, תשולם האגרה לידיו תמורת תו או תווים, או באופן אחר שייקבע על ידי ראש העיריה.

(ו) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, תוכנס האגרה למכשיר המיכני במטבע או בתווית מתכת מיוחדת בהתאם להוראות השימוש שיצויינו על גבי המכשירים.

טיפול במכשיר במקום חניה מוסדר

12. לא יקלקל אדם מכשיר מיכני שהועמד במקום חניה מוסדר ולא יטפל בו שלא בהתאם למטרתו.

סמכויות מפקח

13. (א) מפקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

ביטול

15. בטלים —

(1) חוקי עזר לחניית מרכבות באזור עירית באר־שבע, 1934 [5];

(2) חוקי עזר לאזור עירית באר־שבע (הסדרת מרכבות חונות), 1939 [6].

השם

16. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבאר־שבע (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ג—1963".

נתאשר.

י"ט בכסלו תשכ"ג (16 בדצמבר 1962)

(חמ 862108)

חיים משה שפירא
שר הפנים

זאב זריזי
ראש עירית באר־שבע

אני מסכים.

ישראל ברי־יהודה
שר התחבורה

[5] ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 431, עמ' 249.

[6] ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 955, עמ' 957.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחיפה בדבר שמות לרחובות ולוחיות־מספר בבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934 [1], מתקינה מועצת עירית חיפה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל בנין" — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין, או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, או המשלם מסי עיריה או מסי ממשלה ביחס לבנין, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר ושוכר משנה ששכר בנין לתקופה שלמעלה מעשר שנים;

„המועצה" — מועצת העיריה;

„מספר מואר" — מספר מואר בחשמל;

„העיריה" — עירית חיפה;

„ראש העיריה" — לרבות מי שראש העיריה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

שלטים לציון שמות רחובות

2. (א) ראש העיריה רשאי להתקין שלטים על כל בנין, לציון שם רחוב או מספרי בנינים בקטע רחוב או להסברת שם של רחוב, בהתאם לתכנית שנקבעה על ידי המועצה.

(ב) שלטים שהותקנו כאמור רשאי ראש העיריה לתקנם, לשנותם, להסירם, להחליפם או להעבירם למקום מתאים אחר.

דרישה להתקין לוחית־מספר ומספרים מוארים

3. (א) ראש העיריה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מבעל בנין לבצע את העבודות המנויות להלן, כולן או מקצתן, לפי הפרטים והתנאים שקבע ובהתאם לתכנית המספרים לבנינים שנקבעה על ידיו —

(1) להתקין על גבי בנין לוחית־מספר;

(2) להתקין על גבי בנין מספר מואר המחובר לרשת החשמל;

(3) לגבי בנין שאין אפשרות להתקין עליו מספר מואר הנראה ברורות מרשות הרבים — להתקין מיתקן הנושא עליו מספר מואר במקום ובגובה שייקבעו על ידי ראש העיריה;

(4) לתקן, לשנות, להסיר או להחליף לוחית־מספר או מספר מואר או מיתקן כאמור.

(ב) ההודעה תכלול את התנאים והפרטים לביצוע העבודה כאמור וכן את התקופה שבה יש לבצעה.

(ג) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

(ד) לא יבצע אדם עבודה מהעבודות המנויות בסעיף קטן (א) אלא בשני אלה:

(1) כשהוא ממלא אחר דרישה על כך שבאה מטעם ראש העיריה;

(2) לפי התנאים והפרטים שנכללו בהודעה.

---

[1] ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

התקנת לוחיות־מספר ומספרים מוארים על ידי ראש העיריה

4. לא מילא בעל בנין אחרי דרישת ראש העיריה לפי סעיף 3, רשאי ראש העיריה, באמצעות שליחיו ופועליו, לבצע כל עבודה מהעבודות המנויות בסעיף 3 ולהיכנס לשם כך לכל מקום שיידרש. ביצע ראש העיריה עבודה כאמור, תגבה העיריה מאת בעל הבנין את הוצאות הביצוע או אגרה בשיעור של —.5 לירות, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

מספרים מוארים לבנינים חדשים

5. נבנה בנין אחר תחילתו של חוק עזר זה, יתקין עליו בעליו מספר מואר לפי התנאים והפרטים שקבע ראש העיריה ובהתאם לתכנית המספרים לבנינים שנקבעה על ידיו.

החזקה תקינה של שלטים, לוחיות־מספר ומספרים מוארים

6. בעל בנין חייב —

(1) להחזיק כל שלט, לוחית־מספר או מספר מואר שהותקנו על בנינו במצב תקין וגלוי לעין;

(2) למסור הודעה לראש העיריה על כל קלקול או טשטוש בכל שלט, לוחית־מספר או מספר מואר שהותקנו על בנינו.

איסור פגיעה בשלטים, לוחיות־מספר ומספרים מוארים

7. לא יפגע אדם בשלט, בלוחית־מספר או במספר מואר שהותקנו על בנין, לא יטשטשם ולא יסתירם מעין רואים, ולא יגרום ולא ירשה ששלט, לוחית־מספר או מספר מואר ייפגעו, יטושטשו או יוסתרו.

איסור הפרעה

8. לא יפריע אדם לראש העיריה, לשליחיו או לפועליו, במילוי תפקידיהם לפי חוק עזר זה.

מסירת הודעה

9. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היתה מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה באחד העתונים היומיים הנפוצים בתחום העיריה.

ענשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות לכל יום בו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה.

ביטול

11. חוקי עזר לחיפה (קביעת מספרים לבנינים), 1938 [2] — בטלים.

השם

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחיפה (שמות לרחובות ולוחיות־מספר בבנינים), תשכ"ג—1963".

נתאשר.
י"ט בכסלו תשכ"ג (16 בדצמבר 1962)
(חמ 874508)

חיים משה שפירא
שר הפנים

אבא חושי
ראש עירית חיפה

[2] ע"ר 1938, תוס' 2 מס' 797, עמ' 654.

פקודת העיריות, 1934
פקודת התעבורה
חוק עזר לנהריה בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934 [1], וסעיף 77(א)(4) לפקודת התעבורה [2], מתקינה מועצת עירית נהריה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אופניים" — אופניים או תלת־אופנים שאינם ממונעים בכוח מיכני;

„העיריה" — עירית נהריה;

„המועצה" — מועצת העיריה;

„ראש העיריה" — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„תושב" — אדם שמקום מגוריו בתחום העיריה;

„בוחן" — בוחן שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים.

רשיון לאופניים

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום העיריה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר־תוקף מאת ראש העיריה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה נראית לעין לוחית שרשום עליה מספר, שניתן על ידי ראש העיריה או על ידי רשות מקומית אחרת.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס 50 לירות.

בקשה למתן רשיון

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לראש העיריה והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתיתו.

(ב) לא יינתן רשיון, אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת, שהאופניים שעליהם מבוקש הרשיון נבדקו על ידיו ונמצאו ראויים לשימוש והם מצויידים בפנס אור קדמי, במחזירור — אדום על גבי לבן — על הכנף האחורית, בפעמון ובמעצורים תקינים.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם לעיריה אגרה של —.2 לירות; אולם אם הרשיון ניתן אחרי 30 ביוני תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

לוחית־מספר

4. (א) ראש העיריה יתן לכל בעל רשיון לוחית־מספר, והוא יחליף כל לוחית־מספר מטושטשת או פגומה בלוחית־מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית־מספר תשולם לעיריה אגרה של 0.75 לירות.

ביטול

5. חוק עזר לנהריה (רשיונות לאופניים), תשט"ו—1955 [3] — בטל.

השם

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנהריה (רשיונות לאופניים), תשכ"ג—1963".

נתאשר.

י"ד בכסלו תשכ"ג (11 בדצמבר 1962)
(חמ 841201)

חיים משה שפירא
שר הפנים

גרשון טץ
ראש עירית נהריה

אני מסכים.

ישראל ברי־יהודה
שר התחבורה

---

[1] ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.
[3] ק"ת 493, תשט"ו, עמ' 331.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבית־שאן בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית בית־שאן חוק עזר זה:

תיקון סעיף 4

1. בסעיף 4 לחוק עזר לבית־שאן (פיקוח על כלבים), תשט"ו—1955 [2], בסעיף קטן (א), במקום „900 פרוטות" יבוא „2 לירות", ובמקום „100 פרוטות" יבוא „25 אגורות".

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית־שאן (פיקוח על כלבים) (תיקון), תשכ"ג—1963".

נתאשר.
י"ד בכסלו תשכ"ג (11 בדצמבר 1962)
(חמ 814100)

אפרים דובק
ראש המועצה המקומית בית־שאן

חיים משה שפירא
שר הפנים

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] ק"ת 539, תשט"ו, עמ' 1315.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבית־שמש בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית בית־שמש חוק עזר זה:

החלפת סעיף 2 בתוספת

1. בתוספת לחוק עזר לבית־שמש (היטל עינוגים), תשכ"ב—1961 [2], במקום סעיף 2 יבוא:

„2. לכל עינוג חוץ מתיאטרון, אופרה או קונצרט:

כרטיס שמחירו באגורות	שיעור ההיטל
עד 35	פטור
למעלה מ־35 עד 47,5	5 אגורות
למעלה מ־47,5 עד 65	9 אגורות
למעלה מ־65 עד 80	15 אגורות
למעלה מ־80	70% ממחיר הכרטיס ובלבד ש־7,5 אגורות יהיו פטורות מהיטל".

תחולה

2. תחולתו של חוק עזר זה היא עד יום כ"ט באלול תשכ"ד (6 בספטמבר 1964).

השם

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית־שמש (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ג—1963".

נתאשר.
ה' בטבת תשכ"ג (1 בינואר 1963)
(חמ 814005)

מנחם נימן
ראש המועצה המקומית בית־שמש

חיים משה שפירא
שר הפנים

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] ק"ת 1218, תשכ"ב, עמ' 259.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לגליל־העליון בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], וסעיף 77 לפקודת התעבורה [2], מתקינה המועצה האזורית הגליל־העליון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אוטובוס" — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקו שירות כאמור בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961 [3];

„רחוב" — דרך הנמצאת בתחום המועצה, לרבות חלק מדרך ולמעט כביש בין־עירוני;

„מונית" — כמשמעותו בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961;

„מפקד משטרה" — מפקד המשטרה הממונה על מחוז הצפון, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„כביש" — כמשמעותו בחלק ב' לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961;

„כביש בין־עירוני" — כביש שאינו דרך עירונית, כמשמעותו בחלק ב' לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961;

„מפקח על התעבורה" — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מקום חניה" — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;

„מקום חניה מוסדר" — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3;

„מקום חניה פרטי" — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט למועצה — על מנת להפיק ריווח;

„המועצה" — המועצה האזורית הגליל־העליון;

„מפקח" — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש המועצה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רכב" — כמשמעותו בפקודת התעבורה, למעט אופניים;

„דרך" — כמשמעותו בפקודת התעבורה;

„תמרור" — כמשמעותו בחלק ב' לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961.

סמכות להסדיר חניית רכב

2. בהסכמת המפקח על התעבורה, ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, רשאי ראש המועצה לאסור, להגביל ולהסדיר בתחום המועצה את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, לקבוע רחוב כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב, וכן לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהן מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר בחניה בבת־אחת באותו מקום.

מקום חניה מוסדר

3. (א) המועצה רשאית, לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המשטרה, לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר.

(ב) קבעה המועצה כאמור בסעיף קטן (א), תוסדר החניה על ידי סדרן; אדם המעמיד רכב במקום החניה חייב לציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 178.
[3] ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

מקום חניה פרטי

4. (א) לא ינהל אדם ולא ירשה לאחר לנהל מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתיתו או לסרב לתיתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.

(ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של מאה לירות לדונם משטח מקום החניה.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

איסור חניה

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב בדרך במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש המועצה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעת התעבורה (קביעת תמרורים), תשכ"א—1961 [4] (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית בלתי פוסקת.

(ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב במקום חניה, אלא —

(1) אם הרכב שייך לאחד הסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש המועצה;

(2) בתוך אחד השטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטחים מסומנים כאלה;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום;

(4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבת־אחת.

רכב שנתקלקל

6. לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, בדרך רכב שנתקלקל קלקול המונע המשכת הנסיעה, אלא על שולי הדרך מצד ימין, ובאין אפשרות לכך — סמוך ככל האשפר לשפה הימנית של הכביש ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר כאמור ללא דיחוי.

מונית

7. (א) לא יחנה אדם ולא ירשה לאחר להחנות מונית במקום חניה שנקבע כתחנת מוניות, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתיתו או לסרב לתיתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) ההיתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש המועצה בהסכמת המפקח על התעבורה.

(ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

(ה) משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה בסך שש לירות לכל מונית שהחנייתה מותרת לפי ההיתר; ניתן ההיתר לאחר 30 ביוני, תופחת האגרה לשלוש לירות.

(ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור, יחזיק את ההיתר במונית ויראהו לשוטר או לפקח לפי דרישתו.

[4] ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1528.

(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות מונית בדרך לזמן העולה על הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא —

(1) אם המונית מוזמנת על ידי נוסע ועומדת לרשותו והעמדתה או החנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע, או

(2) אם לא הוצעה הולכה במונית והיא מסומנת בשלט „לא פנוי".

אוטובוסים

8. (א) לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, אוטובוס בדרך, אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים המסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוסים או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.

(ב) לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, אוטובוס במקום כאמור לזמן העולה על הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים; הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

(ג) לא יחנה אדם, ולא ירשה לאחר להחנות, אוטובוס בתחנה סופית לזמן העולה על הזמן הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

תמרורים

9. ראש המועצה יציין כל מקום חניה וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה.

ריתוק רכב למקום חניה

10. (א) ראש המועצה רשאי לציין על גבי התמרור, או בלוח שייקבע סמוך לו את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חניה מסויים.

(ב) ציין ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, באותו מקום חניה רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

אגרת הסדר

11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, רכב במקום חניה מוסדר, אלא לאחר ששילם אגרת הסדר בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) שיעורי האגרה כפי שנקבעו בסעיף קטן (א) יצויינו בהודעת ראש המועצה שתפורסם במקום החניה המוסדר.

(ג) האגרה תשולם לידי הסדרן תמורת תו או תווים, או באופן אחר שיקבע ראש המועצה.

סמכויות פקח

12. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

ענשים

13. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס ארבעים לירות ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 5 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שהורשע בדין או לאחר שנמסרה לו עליה הודעה על ידי ראש המועצה.

השם

14. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגליל־העליון (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ג—1963".

תוספת

(סעיף 11(א))

שיעורי אגרות הסדר — ליום, משעה 5.00 עד 23.00, או לחלק ממנו —

סוג הרכב	האגרה בלירות
אופנוע או קטנוע	—.50
מכונית פרטית או טנדר	1.00
אוטובוס או משאית	2.00

נתאשר.

י"ד בכסלו תשכ"ג (11 בדצמבר 1962)
(חמ 81669)

יעקב אשכולי
ראש המועצה האזורית הגליל־העליון

אני מסכים.

חיים משה שפירא
שר הפנים

ישראל בר־יהודה
שר התחבורה

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר להדר־השרון בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה האזורית הדר־השרון חוק עזר זה:

ביטול

1. חוק עזר להדר־השרון (היטל עינוגים), תשי"ט—1959 [2] — בטל.

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר להדר־השרון (היטל עינוגים) (ביטול), תשכ"ג—1963".

נתאשר.

י"ט בכסלו תשכ"ג (16 בדצמבר 1962)
(חמ 821005)

א' אברך
ראש המועצה האזורית הדר־השרון

חיים משה שפירא
שר הפנים

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] ק"ת 916, תשי"ט, עמ' 1511.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לחוף־הכרמל בדבר הגנה על הצומח

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה האזורית חוף־הכרמל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"המועצה" — המועצה האזורית חוף־הכרמל;

"ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"צמח" — עץ, שתיל, שיח, ניצן, פריחה, פרי, פרח או עשב, הנטוע או הצומח ברחוב או בגן, או כל חלק מהם;

"ממונה על ילד" — אדם שילד בגיל פחות מ־14 שנה נמצא בפיקוחו או בהשגחתו;

"גן" — גן ציבורי, חורשה או שדרה, וכל מקום אחר ברשות הרבים שצמחים נטועים או צומחים בו, בין שהוא גדור ובין שאיננו גדור;

"רחוב" — רחוב הנמצא בתחום המועצה, לרבות רחבה, ככר ומגרש שבבעלות המועצה, וכל מקום ציבורי, הנמצאים בתחום המועצה.

פגיעה בצמחים ברשות הרבים

2. לא יעקור אדם צמח ברחוב או בגן, לא ישחיתו, לא יגדעו, לא ישרשו, לא ישמידו ולא יסיר ממנו את קליפתו, לא יקטוף ממנו פירות או פרחים, לא יתלוש ממנו ענפים או עלים, לא ידרוך עליו ולא יזיקו באופן אחר, אלא ברשות ראש המועצה ולפי הוראותיו.

כניסה למקום סגור

3. לא ייכנס אדם למקום נטיעות גדור הנמצא ברחוב או לכל מקום גדור הנמצא בגן, אלא ברשות ראש המועצה ולפי הוראותיו.

משחקים

4. לא ישחק אדם בכדור משחק —

(1) בגן אלא במקומות הקבועים לכך על ידי ראש המועצה;

(2) ברחוב, אלא במקומות שאין צמחים עלולים להיפגע מכדור המשחק.

טיפוס על עצים

5. לא יטפס אדם על עץ, שיח, גדר, משוכה, שער או סורג שבגן, או על עץ או שיח שברחוב, או על גדר, משוכה או סורג שהוקמו לשם הגנה על צמח שברחוב, לא ישחיתם ולא ישמידם, אלא ברשות ראש המועצה ולפי הוראותיו.

מרעה

6. לא ירעה אדם בעלי חיים, אלא במקומות שנקבעו לכך על ידי המועצה ולפי הסדרי שנקבע על ידיה.

הכנסת בעלי חיים

7. לא יכניס אדם בעל חיים לתוך גן, ולא יניחו להיכנס לתוכו, פרט לכלב כשהוא קשור היטב ועל פיו מחסום.

נהיגת בעלי חיים

8. בעלי חיים העוברים בתחום המועצה, ימנע אותם האדם ששמירתם עליו מלפגוע בצמח.

קשירת בעלי חיים

9. לא יקשור אדם בעל חיים, העלול לפגוע בצמח, אל צמח או אל גדר, משוכה, שער או סורג שהוקם בגן או ברחוב לשם הגנה על צמח, וכן לא יעמיד על ידם בעל חיים ולא יניחנו לעמוד על ידם.

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

השגחה על בעלי חיים

10. (א) לא יניח אדם בעלי חיים שבחזקתו להלך ברחוב בלי השגחה.
(ב) מצא ראש המועצה בעל חיים ללא השגחה ברחוב, רשאי הוא לשים את ידו עליו ולהחזיקו במקום שנועד לכך על ידי ראש המועצה וחייב להודיע על כך לבעליו לשם החזרתו לידיו.

הוצאות החזקה

11. בעל חיים שראש המועצה שם את ידיו עליו ומחזיק בו לפי סעיף 10, לא יוחזר לידי בעליו אלא לאחר שישולמו לקופת המועצה הוצאות החזקתו בשיעור של לירה אחת לכל יום מימי החזקתו.

ילדים

12. הממונה על ילד ימנעהו מלעשות מעשה האסור לפי הוראות חוק עזר זה.

שימוש בסמכויות

13. לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה.

ענשים

14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף שתי לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה, או אחרי הרשעתו בדין.

השם

15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחוף־הכרמל (הגנה על הצומח), תשכ"ג—1963".

נתאשר.

מרדכי סלע
ראש המועצה האזורית חוף־הכרמל

י"ד בכסלו תשכ"ג (11 בדצמבר 1962)
(חם 827305)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941
פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945
חוק עזר ליסוד־המעלה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 [2], מתקינה המועצה המקומית יסוד־המעלה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
„המועצה" — המועצה המקומית יסוד־המעלה;
„מס" — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה;
„עוסק" — כל העוסק בעסק בתחום המועצה;
„עסק" — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת;
„ראש המועצה" — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„שנה" — שנת כספים.

הטלת מס

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק, או לכל חלק ממנה, בשיעור הקבוע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר או חדל לעסוק לפני 1 באוקטובר והודיע על כך למועצה לפני אותו תאריך, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1430, עמ' 115.

(ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים, ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש, ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

תשלום המס

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים: האחד ב־1 באפריל והשני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 1 באפריל אולם לפני 1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוקטובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר, ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

סמכויות ראש המועצה

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב —

(1) מכל אדם שהוא — לדעת ראש המועצה עוסק, שימסור לו, תוך הזמן הנקוב באותו כתב, כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע חוק עזר זה;

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה שבידו על תשלום המס.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר, לכל מקום שבתחום המועצה, כדי לברר אם עוסקים בו.

עבירות וענשים

5. אדם שעשה אחת מאלה:

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4(א) תוך הזמן הנקוב בה;

(2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 (ב),

דינו — קנס מאה לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף חמש לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה, או אחרי הרשעתו בדין.

פטור

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

תחילה

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ"ו באדר ב' תשכ"ב (1 באפריל 1962).

הוראות מעבר

8. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום המס לשנת 1962/63 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם על פי חוק עזר ליסוד־המעלה (מס עסקים מקומי), תש"י—1950 [3], בעד שנת 1962/63 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

ביטול

9. חוק עזר ליסוד־המעלה (מס עסקים מקומי), תש"י—1950 [3] — בטל.

חשם

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליסוד־המעלה (מס עסקים מקומי), תשכ"ג—1963".

תוספת

שיעורי המס לשנה

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
שיווק תוצרת והספקת מצרכי חקלאות	150
דיג	150
אכסניה עם הארחה —	
עד 3 מיטות	40
מעל 3 מיטות	60
בית אריזה בעל תפוקה עד 10 טונות פרי ליום	48
למעלה מ־10 טונות ליום	200
בית מלאכה —	
שאינו מעסיק פועלים	24
המעסיק פועלים	48
הובלה —	
לכל ג'ים	10
לכל טנדר או מכונית משא — בטונות —	
עד 1,5	30
למעלה מ־1,5 עד 3	42
למעלה מ־3 עד 8	84
למעלה מ־8	100
שירות אוטובוסים	100
השכרת קומביין — בלי הנעה עצמית	16
עם הנעה עצמית	54
אספקת מים	750
אספקת חשמל	450
ייצור זבל — למכירה	150
גידול ירקות — למכירה	100
גידול פירות — למכירה	150
חנות הלבשה, סדקית, כלי בית וצעצועים	45
חנות מכולת	75
טרקטור —	
זחל	54
על גלגלים	10
כוחות — לכל כוחת	50.—
לול שיש בו עופות —	
עד 50	1.50
51 עד 100	3
101 עד 300	10
301 עד 500	30
501 עד 1000	45
מאפיה	36
מחלבה או תחנה לריכוז חלב	72
נפט — מכירה	50
סירת דיג עובדת	25
צבעי — שאינו מעסיק פועלים	6
המעסיק פועלים	24
צאן — לכל ראש	30.—
רפת — לכל ראש בקר	1.50
שרברב	24
קולנוע	36
תחנה למכירת דלק	100

נתאשר.

י"ד בכסלו תשכ"ג (11 בדצמבר 1962)

(חמ 83160)

יוסף הרדי

ראש המועצה המקומית יסוד־המעלה

חיים משה שפירא

שר הפנים

[3] ק"ת 87, חש"י, עמ' 928.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר ליפיע בהבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית יפיע חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„כביש" — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה לכלי רכב או לבעלי חיים, בהתאם לחוק עזר זה;

„מדרכה" — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה להולכי רגל, בהתאם לחוק עזר זה, לרבות אבני־שפה וקירות תומכים;

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„סלילת רחוב" — סלילת כביש או מדרכה ברחוב, לרבות עבודות ופעולות אלה:

(1) חפירה, מילוי, פילוס ועבודות ניקוז למים עליונים;

(2) סילוק עמודי חשמל, טלגרף או טלפון, הקמתם מחדש, עקירת עצים, הריסת מבנים ישנים ופינוים, התקנת ביבים, תעלות, צינורות מים עיקריים וכבלי חשמל;

(3) התאמת רחוב, מבחינת שיפועיו ומפלסיו, לרחובות הסמוכים לו וכיוון כניסות, מדרגות וגדרות של רשות היחיד אל מפלסי הרחוב הנסלל;

(4) בנייתם ושינוים של קירות תומכים, מדרגות, אבני שפה, גדרות מגן, קירות גבול וסורגי גבול וכל עבודה בנכסים הגובלים את הרחוב הדרושה לסלילתו;

(5) ריצוף שבילים, סידור שדרות ומדשאות ונטיעת עצים וצמחים;

(6) הכנת תכניות לסלילת רחוב והשגחה עליה;

(7) כל עבודה או פעולה אחרת הדרושה לסלילת רחוב או הכרוכה בה;

„תשתית" — רובד אבנים, ביטון או חומר אחר, שהונח על פני האדמה כיסוד לכיסוי או כדי לשמש באופן זמני לתנועה;

„כיסוי" — רובד אבנים, ביטון או חומר אחר, בין שהוא מצופה אספלט או חומר אחר ובין שאינו מצופה, וכל חומר אחר שהונח על תשתית עד מפלסו הסופי של הכביש, כפי שיקבע המהנדס;

„הוצאות סלילה" — הוצאות לסלילת רחוב, ובכלל זה ריבית המשתלמת על מילוות שקיבלה המועצה לשם תשלום הוצאות הסלילה וריבית המשתלמת לקבלן בהתאם להסכם אתו בדבר אותה סלילה, בניכוי כל סכום שבו השתתפה הממשלה בהוצאות אלה;

„נכסים" — כל בנין וכל קרקע, למעט רחוב;

„בעל נכסים" — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, בין שהוא מחזיק למעשה בהם ובין שאינו מחזיק בהם;

„המועצה" — המועצה המקומית יפיע;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מהנדס" — אדם שהמועצה מינתה אותו, באישור בכתב מאת מהנדס המחוז של מחלקת עבודות ציבוריות, להיות מהנדס המועצה;

„שטח בנוי" — השטח שבתחום המועצה המותחם בגושים: 16878, 16879, 16882.

כביש ומדרכה

2. המועצה רשאית לסלול רחוב בהתאם להוראות חוק עזר זה וכן רשאית היא להקצות חלק מרחוב לכביש וחלק ממנו למדרכה.

שינוי רוחב של כביש

3. (א) המועצה רשאית לשנות רחבו של כביש, בין להרחבה ובין לצמצום.

(ב) הרחיבה המועצה כביש לאחר שנסתיים בנין המדרכה, לא תטיל המועצה חובת השתתפות בהוצאות ההרחבה כמצויין בסעיף 5.

סלילת כביש

4. (א) המועצה רשאית לסלול כביש באופן שייקבע על ידי המהנדס ויאושר על ידי המועצה. הסלילה תבוצע בבת אחת או בשלבים המפורטים להלן, הכל לפי החלטת המועצה:

(1) ביצוע העבודות הדרושות כדי להביא את הסלילה עד שטחה העליון של התשתית בלבד, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(2) הנחת הכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(3) סלילת התשתית והכיסוי בחלק מרחבו של הכביש;

(4) השלמת סלילתם של התשתית או של הכיסוי או של שניהם, כדי רחבו המלא של הכביש.

(ב) נתקבלה החלטה במועצה בדבר סלילת כביש ברחוב, יודיע ראש המועצה בכתב לבעלי הנכסים הגובלים אותו רחוב על כל החלטה כזו.

שיעור דמי ההשתתפות וגבייתם

5. (א) נסלל כביש בשטח בנוי, לפי חוק עזר זה, ישתתפו בהוצאות סלילתו בעלי הנכסים הגובלים את הרחוב שבו נסלל הכביש כדי 50% וסכום זה יחולק ביניהם בשיעור יחסי לאורך חזיתות נכסיהם הגובלים את הרחוב. מהווה כביש רחבה, ייחשבו ששה מטרים ממנה בלבד ככביש לצורך סעיף קטן זה.

(ב) (1) נסלל כביש בשטח שאינו שטח בנוי, ישתתפו בהוצאות סלילתו בעלי הנכסים המקבילים לאותו כביש משני צדדיו והמרוחקים ממנו לא יותר מ־1000 מטר. שיעור השתתפותם יהיה לפי המרחק שבין הנכסים ובין הכביש הנסלל, כזה:

המרחק במטרים	שיעור ההשתתפות
עד 250	40%
למעלה מ־250 עד 600	30%
למעלה מ־600 עד 1000	10%

(2) סכום השתתפותם לפי אחד השיעורים האמורים יחולק בין בעלי הנכסים החייבים בו לפי שטח נכסיו של כל אחד מהם.

נגיית דמי ההשתתפות

6. סכומי ההשתתפות ישולמו למועצה על ידי כל אחד מבעלי הנכסים מיד עם השלמת הסלילה; אולם אם נסלל הכביש שלבים שלבים, רשאית המועצה, עם השלמת כל שלב, לגבות מכל אחד מבעלי הנכסים את סכום השתתפותו בהוצאות אותו שלב או השלבים שהושלמו לפניו בשיעור האמור בסעיף 5.

רחובות סלולים והשלמת סלילה

7. (א) סללה המועצה כביש או מדרכה וסיימה את סלילתם לפני יום פרסום חוק עזר זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) וטרם שולמו דמי ההשתתפות, רשאית היא לגבות את דמי ההשתתפות בהוצאות אותן עבודות שבוצעו על ידיה בתוך שנת הכספים שבה חל יום הפרסום.

(ב) התחילה המועצה בסלילת כביש או מדרכה לפני יום הפרסום ולא השלימה את סלילתם עד אותו יום, רשאית היא להמשיך ולסיים את סלילתם ולגבות לפי חוק עזר זה מבעלי הנכסים את שיעור דמי השתתפותם בהוצאות עבודות שבוצעו לפני יום הפרסום בתוך שנת הכספים שבה חל יום הפרסום.

סלילת כביש על ידי הבעלים

8. (א) לא יסלול אדם, חוץ מהמועצה, כביש, אלא לפי כתב היתר מאת המועצה, וב־התאם לתנאים, הפרטים והאופן שיפורשו בכתב ההיתר. התנאים, הפרטים והאופן המפורשים כאמור ייקבעו על ידי המהנדס באישור המועצה.

(ב) סלל אדם כביש כאמור שלא לפי התנאים, הפרטים והאופן המפורשים בכתב ההיתר, רשאית המועצה להרסו או לשנותו, ולגבות מאותו אדם את ההוצאות שהוציאה לשם כך.

(ג) ניתן היתר לפי סעיף קטן (א), רשאית המועצה להשתתף בהוצאות הסלילה כדי 25%.

9. החליטה המועצה —

סלילת מדרכה ונטיעת עצים

(1) לסלול, לבנות או לרצף מדרכה לאורך הנכסים או לטפל בה;
(2) לנטוע עצים וצמחים ברחוב לאורך הנכסים או לטפל בהם;
(3) לבנות אבני שפה,

רשאית היא לבצע את העבודה ולגבות את הוצאות הביצוע בהתאם להוראות סעיף 5 שיחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין.

אישור סכום ההוצאות

10. חשבון הוצאות מהעבודות המפורטות בחוק עזר זה וכן חשבון בדבר סכום השתתפותו של בעל הנכסים חתום ביד המהנדס ישמש ראיה לכאורה על כך.

מסירת הודעות

11. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים, לפחות, הנפוצים בתחום המועצה.

ענשים

12. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

חשם

13. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליפיע (סלילת רחובות), תשכ"ג—1963".

נתאשר.

י"ד בכסלו תשכ"ג (11 בדצמבר 1962)
(חם 83214)

בולוס סעיד סמעאן
ראש המועצה המקומית יפיע

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנתיבות בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית נתיבות חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה המקומית נתיבות;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב;

„פרסום" — הודעת דבר לרבים במסירת תכנו, בכתב או בדפוס, דרך הדבקה, הצגה או הפצה, או במסירת תכנו דרך הארה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור או הקלטה או כיוצא באלה;

„מודעה" — הודעה שפורסמה;

„שלט" — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע, או כל צירוף של אלה;

„הצגה" — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;

„לוח מודעות" — לוח מודעות שהוקם על ידי המועצה לשם הדבקת מודעות או מקום אחר שייחדה המועצה למטרה זו.

מודעה ושלט טעונים רשיון

2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט, בתחום המועצה, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון ואלא אם המודעה או השלט כתובים עברית בלבד או

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטח המודעה או השלט, ואת חלקו העליון, והאותיות העבריות גדולות מהלועזיות.

(ב) ראש המועצה רשאי להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו וכן לסרב לתת רשיון.

(ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עזר זה או כל דין אחר.

(ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.

(ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש המועצה, לפי דרישתו, חמישה עותקים ללא תשלום.

(ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח המודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו בתוספת הראשונה.

(ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד תום שנת הכספים שבה ניתן.

אגרות

3. (א) ראש המועצה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

(ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.

(ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.

(ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

תחולה

4. הוראות חוק עזר זה אינן חלות על —

(1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי המשפט או של המועצה;

(2) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.

שמירת מודעות

5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא ישבור, לא יטשטש, לא יקלקל ולא ילכלך מודעה, שלט או לוח מודעות.

דרכי פרסום אסורות

6. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט באופן שהם עלולים להיות מפגע לרבים.

(ב) לא יפרסם אדם מודעה דרך חלוקה מעל כלי טיס, כלי רכב או בעלי־חיים.

מסירת פרטים

7. (א) לא יפרסם אדם מודעה, אלא אם צויינו בה שמו ומענו של המפרסם ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה.

(ב) לדרישת ראש המועצה חייב בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה למסור את שמו ואת מענו של האדם שהזמין את הדפסת המודעה.

סמכויות ראש המועצה

8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש מאת אדם, שפרסם מודעה או שהציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או את השלט.

(ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש המועצה להורות על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם, ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם.

(ג) ראה ראש המועצה שאין לדעת שמו ומענו של העבריין, רשאי הוא להורות לפי סעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה כאמור.

פרסום על לוח מודעות

9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהמועצה — מודעה על לוח המודעות.

(ב) המועצה תפרסם מודעה על לוח המודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה האגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

ענשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשר לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנתיבות (מודעות ושלטים), תשכ"ג—1963".

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ו))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה בלוח מודעות

	אורך בס"מ	רוחב בס"מ
מודעה גדולה	93	62
מודעה בינונית	46	62
מודעה קטנה	46	31
מודעה זעירה	23	31

תוספת שניה

(סעיפים 3(א) ו־9(ב))

	שיעור האגרה בלירות
1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה — לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או חלק משבוע — לכל קולנוע	1.50
2. סרט פרסום בקולנוע — לכל 50 מטר רץ או חלק מהם — לכל קולנוע	1.—
3. מודעה המתפרסמת דרך הארה על ידי חשמל, זרחן או כל אמצעי אחר, וכל פרסום בצורת תבנית ראווה — לכל מטר אורך או — אם הרוחב ארוך יותר — לכל מטר רוחב או חלק ממטר — לשנה	5.—
4. מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח מודעות או במקום אחר —	
מודעה גדולה — עד שלושה ימים	3.—
לכל יום נוסף	1.—
מודעה בינונית — עד שלושה ימים	1.50
לכל יום נוסף	0.50
מודעה קטנה — עד שלושה ימים	1.—
לכל יום נוסף	0.40
מודעה זעירה — עד שלושה ימים	0.75
לכל יום נוסף	0.30
5. שלט המותקן מעל לעסק — לכל מטר אורך או — אם הרוחב ארוך יותר — לכל מטר רוחב או חלק ממנו — לשנה	2.—
6. שלט המותקן מעל למקום ציבורי בתחום המועצה מחוץ לשטח התפוס על ידי העסק — לכל מטר מרובע או חלק ממנו — לשנה	30.—
7. שלט המותקן מעל לכל שטח אחר, באולם שעשועים, מגרש ספורט ושעשועים, או על גבי בנין שאינו קשור עם העסק — לכל מטר מרובע או חלק ממנו — לשנה	20.—

נתאשר.

י"ד בכסלו תשכ"ג (11 בדצמבר 1962)
(חמ 842004)

חיים בן־אריה
ראש המועצה המקומית נתיבות

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעמק-לוד בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה האזורית עמק-לוד חוק עזר זה:

החלפת התוספת השניה

1. במקום התוספת השניה לחוק עזר לעמק-לוד (מודעות ושלטים), תשי"ט—1959 [2], יבוא:

„תוספת שניה

(סעיפים 3 (א) ו־9 (ב))

	שיעור האגרה בלירות
1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה בקולנוע — לכל שבוע, ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או חלק משבוע	1.—
2. מודעה המתפרסמת דרך הארה, צביעה, חריטה או כתיבה — לכל שבוע או חלק משבוע — לכל 100 ס"מ מרובעים	0.05
3. מודעה המתפרסמת על ידי הדבקה על לוח מודעות או במקום אחר — לכל שלושה ימים —	
(1) מודעה גדולה	3.50
לכל יום נוסף	1.20
(2) מודעה בינונית	2.50
לכל יום נוסף	0.85
(3) מודעה קטנה	1.20
לכל יום נוסף	0.40
(4) מודעה זעירה	0.75
לכל יום נוסף	0.25
4. (1) שלט המותקן בשטח התפוס על ידי עסק כששטח השלט במטרים מרובעים (ועד בכלל) — לשנה —	
עד 1	2.—
למעלה מ־1 עד 2	4.—
למעלה מ־2 עד 3	6.—
למעלה מ־3 עד 4	8.—
למעלה מ־4 — לכל מטר מרובע או חלק ממנו	3.—
(2) לכל שלט נוסף — כפל האגרה שנקבעה בפסקה (1).	
5. שלט המותקן מחוץ לשטח התפוס על ידי עסק — לכל מטר מרובע או חלק ממנו — לשנה	25.—".

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעמק-לוד (מודעות ושלטים) (תיקון), תשכ"ג—1963".

נתאשר.

י"ד בכסלו תשכ"ג (11 בדצמבר 1962)

(חמ 85658)

דוד דוידוביץ

ראש המועצה האזורית עמק-לוד

חיים משה שפירא

שר הפנים

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

[2] ק"ת 911, תשי"ט, עמ' 1462.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית־גת בדבר פתיחת בתי עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית קרית־גת חוק עזר זה.

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"המועצה" — המועצה המקומית קרית־גת;

"בית עסק" — חנות, משרד, מחסן, קיוסק, בית מלאכה וכל מקום אחר בו מתנהל עסק, נעשית מלאכה או מוחסנת סחורה, למעט בית אוכל, בית עינוג, בית מרקחת, מלון או פנסיון;

"בית אוכל" — כל מקום שבו מוכרים דברי אוכל או משקאות לשם צריכתם בו במקום, למעט קיוסק;

"בית עינוג" — כל מקום שבו עורכים שעשוע ציבורי, כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935 [2];

"ימי מנוחה" — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש"ח—1948 [3], כימי מנוחה, תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערב יום המנוחה וסופם במוצאי יום המנוחה, עם צאת הכוכבים וכולל ליל תשעה באב שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה 5 למחרתו;

"פתוח" — כולל עשיית עסק, מלאכה או עינוג והגשת אוכל או משקה בתוך מקום סגור, לרבות אי סגירתו של מקום כזה על ידי האחראי לכך.

סגירת בתי עסק ובתי עינוגים בימי מנוחה

2. (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עסק או בית עינוג.

(ב) בימי מנוחה, למעט יום הכיפורים וליל תשעה באב, לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עינוג אלא לצורך פעולות תרבות וחינוך וללא תשלום.

סגירת בתי עסק ביום שאינם ימי מנוחה

3. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח —

(1) חנות לממכר מזון, בקיץ — בשעות שבין 20 לבין 6, ובשעות שבין 13.30 לבין 15.30; בחורף — בשעות שבין 19 לבין 6 ובשעות שבין 13.30 לבין 15.30, אולם ביום ה' בשבוע מותר לפתוח חנות לממכר מזון בשעות שבין 6 לבין 20.30;

(2) קיוסק לממכר ממתקים, גלידה, סיגריות, עתונים או משקאות קרים (לא משכרים), למעט קיוסק הנמצא בחנות לממכר מזון — בשעות שבין 24 לבין 6;

(3) חנות לממכר פרחים ומספרות בשעות שבין 21 לבין 6;

(4) בית עסק שלא פורש בפסקאות (1) עד (3), למעט בית מלאכה ותחנת דלק — בשעות שבין 19.30 לבין 6 ובשעות שבין 13 לבין 15.30, אולם בכל אחד מהימים כ"ו, כ"ז וכ"ח באלול, ח', י"א, י"ב ו־י"ג בתשרי, ז' באדר עד ט"ו בו, י"א, י"ב ו־י"ג בניסן, ב', ג' ו־ד' בסיון, מותר בו, אם אינו חל בשבת, לפתוח כל בית עסק עד שעה 22.

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 496, עמ' 49.
[3] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 4, עמ' 12.

(ב) במוצאי ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח חנות לממכר מזון או עסק שלא פורש בסעיף קטן (א) (2) או (3).

(ג) בתקופה שמיום 1 ביולי עד 31 באוגוסט לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח חנות, למעט חנות לצילום וקיוסק, ביום שני בשבוע בשעות שבין 14 לבין 6 למחרתו.

(ד) בסעיף זה —

„קיץ" — התקופה שמיום ט"ז באייר עד יום כ"ט באלול;

„חורף" — התקופה שמיום א' בתשרי עד יום ט"ו באייר.

סגירת בתי אוכל ביומי מנוחה

4. (א) ביום הכיפורים ובליל תשעה באב לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל.

(ב) בימי מנוחה שלא פורשו בסעיף קטן (א) לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל —

(1) שמוגשים בו אוכל או משקה, בליווי שעשועים, מוסיקה וכיוצא באלה;

(2) שלא פורש בפסקה (1) — בשעות שבין 22 של יום המנוחה לבין 9, ובשעות שבין 15 לבין זמן צאת הכוכבים.

סגירת בתי אוכל ובתי עינוג ביומים שאינם ימי מנוחה

5. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל בשעות שבין 24 לבין 5, אלא אם ניתן לו לכך היתר בכתב מאת המועצה.

(ב) המועצה רשאית לתת לבעל בית אוכל היתר לפי סעיף קטן (א), לסרב לתיתו, לבטלו או להתלותו, לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם וכן לשנותם.

(ג) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עינוג בשעות שבין 24 לבין 8.

תחולה

6. (א) הוראות סעיפים 2 ו־4 לא יחולו על בית עסק, בית עינוג או בית אוכל שבעלו אינו יהודי, הסוגר אותו ביומי מנוחתם של בני עדתו.

(ב) הוראות הסעיפים 4 ו־5 לא יחולו על אספקת דברי אוכל או משקאות במלון, פנסיון, אכסניה ובכל מקום כיוצא באלה לאנשים המתאכסנים בו והצורכים את דברי האוכל או את המשקאות בו במקום.

עבירות ועונשים

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות.

ביטול

8. חוק עזר לקרית־גת (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תש"ך—1960 [4] — בטל.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית־גת (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ג—1963".

נתאשר.

י"ט בכסלו תשכ"ג (16 בדצמבר 1963)

(חמ 853005)

גדעון נאור

ראש המועצה המקומית קרית־גת

חיים משה שפירא

שר הפנים

[4] ק"ת 1014, תש"ך, עמ' 1171.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

חוק עזר לרמת־השרון בדבר היטל סעד ונופש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], וחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959 [2], מתקינה המועצה המקומית רמת־השרון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"היטל" — היטל סעד ונופש;

"מוסד" — מלון, בית אירוח, פנסיון, בית לינה וכיוצא באלה, בית הבראה, בית החלמה וכיוצא באלה, מסעדה, בית קפה, בר, מזנון, קנטינה וכיוצא באלה, לרבות מועדון לילה, מועדון קלפים, אולם משחקים וכיוצא באלה, אך למעט מועדון שאינו מתנהל לשם השגת רווחים;

"המועצה" — המועצה המקומית רמת־השרון;

"ראש המועצה" — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"מפקח" — מי שמונה על ידי ראש המועצה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;

"שירות" —

(1) אכסון וכן אוכל ושתיה לצריכה במקום נתינתם;

(2) במוסד שגובים בו דמי כניסה לשם קבלת אוכל ושתיה כאמור — גם רשות הכניסה למוסד;

(3) רשות השימוש בציודו או במיתקניו של המוסד שאינם ציוד או מיתקן של ספורט.

ההיטל ושיעורו

2. בעל מוסד יגבה ממקבלי שירותיו היטל בשיעורים הנקובים בתוספת הראשונה.

הצגת הודעה

3. (א) בעל מוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —

(1) העתק מהתוספת הראשונה מודפס באותיות ברורות;

(2) הודעה בנוסח שבתוספת השניה.

(ב) ראש המועצה רשאי לספק לכל מוסד טפסים של התוספת הראשונה והשניה, ומשסיפקם כאמור, לא ישתמש בעל מוסד אלא בטפסים אלה.

חשבונות

4. (א) בעל מוסד המגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב, יציין בכל חשבון את סכום ההיטל המגיע בקשר לאותו חשבון.

(ב) ראש המועצה רשאי לקבוע את צורת החשבון שיוגש על ידי בעל מוסד למקבלי שירותיו, ומשנקבעה — לא יוגש חשבון אלא בצורה שנקבעה.

חובה להגיש חשבונות ולנהל פנקסים

5. (א) ראש המועצה רשאי לחייב בעל מוסד, בהודעה בכתב —

(1) להגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב;

(2) לנהל ספרי חשבונות לרישום יומי של כל תשלום ממקבלי שירותיו;

(3) לנהל, אם הוא בעל מלון, פנקס לרישום מקבלי שירותיו.

(ב) משניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן (א), חייב בעל המוסד למלא אחריה.

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] ס"ח 291, תשי"ט, עמ' 215.

קובץ התקנות 1408, כ"ח בטבת תשכ"ג, 24.1.1963

ערר

6. ערר לפי סעיף 14 לחוק יוגש לועדת הערר בכתב, בהתאם לתקנות הרשויות המקומית (היטל סעד ונופש) (סדרי הדיון בפני ועדת הערר), תש"ך—1960 [3], לא יאוחר מהיום הארבעה עשר לאחר שנמסרה לעורר הודעה על אומדן ועדת השומה או על תביעת המועצה לתשלום ההיטל או על קביעת הדרגה למוסד, או על שינויה, הכל לפי הענין.

כמכויות המפקח

7. (א) מפקח רשאי, בכל עת סבירה, להיכנס לכל מוסד על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון, קבלה, פנקס או ספר חשבונות הנמצאים ברשות בעל המוסד או אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד או קופאי או מלצר העובד במוסד, או מקבל שירות במוסד וכן לעשות כל מעשה אחר הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה, או כדי לאפשר את ביצועו.

(ב) בעל מוסד וכן אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל מוסד, וכן קופאי או מלצר העובד במוסד, ימסור למפקח, לפי דרישתו, כל חשבון, קבלה, פנקס, ספר חשבונות או מסמך אחר שברשותו, או כל ידיעה הדרושה כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו; כן חייב מקבל שירות למסור למפקח כל חשבון או קבלה שקיבל מבעל מוסד, וכן כל ידיעה הדרושה כאמור.

עבירות וענשים

8. מי שעשה אחת מאלה:

(1) עבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה;

(2) ערך חשבון כוזב או בלתי נכון למקבל שירותיו;

(3) מסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים או בלתי נכונים;

(4) הפריע למפקח או מנע בעדו מלהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה,

דינו — קנס 500 לירות.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת־השרון (היטל סעד ונופש), תשכ"ג—1963".

תוספת ראשונה

(סעיף 2)

שיעורי ההיטל

(1) במוסד שדרגתו 1	פטור
(2) במוסד שעיקר עסקו הוא מכירת משקאות קלים	פטור
(3) במוסד שדרגתו 2	5% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות
(4) במוסד שדרגתו 3	7,5% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות
(5) במוסד שדרגתו 4	10% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות
(6) במוסד שהוא מועדון לילה שדרגתו א'	10% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות
(7) במוסד שהוא מועדון לילה שדרגתו ב'	15% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות
(8) במוסד שהוא מועדון קלפים	20% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות
(9) במוסד שהוא אולם משחקים	10% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות

[3] ק"ת 974, תש"ך, עמ' 508.

תוספת שניה

(סעיף 3)

חודעה

היטל סעד ונופש

בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959, מקבל שירות במוסד חייב לשלם לבעל המוסד בשעת התשלום של תמורת השירות, סכום השווה להיטל שבעל המוסד חייב לגבות עקב השירות, לפי חוק עזר לרמת־השרון (היטל סעד ונופש), תשכ"ג—1963, והוא על אף האמור בכל חוק הדן בפיקוח על המחירים.

נתאשר.

י"ד בכסלו תשכ"ג (11 בדצמבר 1962)

(חמ 854015)

שמואל חכם

ראש המועצה המקומית רמת־השרון

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לרעננה בדבר הריסת מבנים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית רעננה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה — הגדרות

"בנין" — מבנה בנוי מאבן, ביטון, ברזל, עצים או מכל חומר אחר, לרבות יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב או בליטה וכן חלק מבנין או דבר המחובר אליו, סוללת עפר, גדר, משוכה או מבנה אחר המקיף או הגודר או המכוון להקיף או לגדור כל אדמה או שטח;

"בעל" — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום;

"מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בבנין כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר;

"מהנדס" — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מהנדס המועצה וכל אדם שהמהנדס העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;

"המועצה" — המועצה המקומית רעננה;

"ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. (א) בעל בנין חייב להחזיק את בניינו במצב המבטיח את שלום המחזיקים בו ואת שלום הציבור. עריכת בדיקה

(ב) חושד בעל בנין או מחזיק בו כי הבנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, יודיע על כך מיד לראש המועצה.

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

(ג) ראש המועצה יורה למהנדס לערוך, מזמן לזמן — ובמקרה שקיבל הודעה, מיד אחרי קבלתה — סקר על בנינים העלולים להוות סכנה כאמור בסעיף קטן (ב). המהנדס שערך את הבדיקה, חייב להגיש דין וחשבון לראש המועצה תוך 24 שעות לאחר עריכת הבדיקה.

הודעות

3. (א) סבור ראש המועצה על פי דין וחשבון שנערך לפי סעיף 2 כי בנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, רשאי הוא לדרוש בהודעה בכתב מבעל הבנין לבצע את העבודות המפורטות בה תוך התקופה ובאופן שנקבעו בהודעה.

(ב) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא בעל בנין אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודות שלא באופן המפורט בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודות ולגבות מבעל הבנין את הוצאות הביצוע.

ביצוע עבודות על ידי ראש המועצה

4. אישר המהנדס, לאחר בדיקה, כי בנין נתון במצב שיש בו סכנה תכופה למחזיקים או לציבור, רשאי ראש המועצה, באישורו של הממונה על המחוז, לבצע את העבודות הדרושות לשם הריסת הבנין ולגבות את הוצאות הביצוע מאת בעל הבנין.

חשבון הוצאות

5. חשבון ההוצאות לפי הסעיפים 3 או 4, חתום בידי המהנדס, ישמש ראיה לכאורה על כך.

סמכות ראש המועצה להיכנס לבנין

6. (א) ראש המועצה רשאי להיכנס, בכל זמן סביר, לכל בנין כדי לברר את מצב הבנין או כדי לבצע עבודות בהתאם להוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי אדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים לפחות, הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

עונשים

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרעננה (הריסת מבנים מסוכנים), תשכ"ג—1963".

נתאשר.
י"ד בכסלו תשכ"ג (11 בדצמבר 1962)
(חם 854220)

יצחק שקולניק
ראש המועצה המקומית רעננה

חיים משה שפירא
שר הפנים

תיקון טעות

בתקנות בנין ערים (מחוז תל־אביב) (הכנת תשריטים), תשכ"ג—1963, שפורסמו בקובץ התקנות 1406, תשכ"ג, עמ' 851, בסעיף 11 (א), במקום „מתיאר" צ"ל „מיתאר".

המחיר 80 אגורות
הודפס ע"י המדפיס הממשלתי, ירושלים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.

על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

נאחיז בע"מ
משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).
Geoda User
25 May 2014 04:45:05 +03:00